

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

ЛИСТ

від 27.02.2025 р. № 938/20-25

Про надання роз'яснення

Державна регуляторна служба України, як спеціально уповноважений орган з питань ліцензування у сфері господарської діяльності, повідомляє.

Закон України “Про ліцензування видів господарської діяльності” (далі – Закон про ліцензування) регулює суспільні відносини у сфері ліцензування видів господарської діяльності, визначає виключний перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, встановлює уніфікований порядок їх ліцензування, нагляд і контроль у сфері ліцензування, відповідальність за порушення законодавства у сфері ліцензування видів господарської діяльності.

Абзацом четвертим пункту 3 частини першої статті 3 Закону про ліцензування визначено, що державна політика у сфері ліцензування ґрунтується на принципі дотримання законності шляхом того, що виключно законами визначаються підстави для видачі ліцензії, залишення заяви про отримання ліцензії без руху, без розгляду, закриття провадження, відмови у видачі ліцензії, переоформлення ліцензії, розширення провадження виду господарської діяльності ліцензіатом, зупинення, відновлення дії ліцензії повністю або частково, припинення дії ліцензії повністю або частково і строки прийняття та набрання чинності рішеннями органів ліцензування.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 6 Закону про ліцензування орган ліцензування для цілей цього Закону за відповідним видом господарської діяльності отримує та розглядає заяву з документами, а також повідомлення, подання яких до органу ліцензування передбачено законом, і за результатом їх розгляду приймає рішення про: залишення заяви без розгляду; видачу ліцензії або відмову у видачі ліцензії; переоформлення ліцензії; зупинення дії ліцензії повністю або частково; відновлення дії ліцензії повністю або частково; припинення дії ліцензії повністю або частково; розширення провадження виду господарської діяльності ліцензіатом; видачу інших документів, визначених законом, що стосуються повноважень органу ліцензування.

Орган ліцензування за наявності підстав, передбачених цим Законом, повідомляє про залишення заяви без руху, про відмову у зміні даних, зазначених у заяві, документах та відомостях, що додавалися до заяви про отримання ліцензії, про припинення розгляду заяви про отримання ліцензії або про розширення провадження виду господарської діяльності.

Згідно з частиною третьою статті 6 Закону про ліцензування рішення органу ліцензування оформлюються адміністративним актом за підписом керівника органу або його заступника згідно з розподілом повноважень, або іншої уповноваженої особи. Повідомлення органу ліцензування про залишення заяви без руху, про відмову у зміні даних, зазначених у заяві, документах та відомостях, що додавалися до заяви про отримання ліцензії, припинення розгляду заяви про отримання ліцензії або про розширення провадження виду господарської діяльності оформлюються за підписом посадової особи органу ліцензування.

Відповідно до частини другої статті 12 Закону про ліцензування **підставою для залишення заяви про отримання ліцензії без руху є:**

- подання не в повному обсязі документів, що додаються до заяви для отримання ліцензії, крім подання документів у порядку, передбаченому частиною п'ятою цієї статті;
- заява або хоча б один з документів, що додається до заяви про отримання ліцензії, оформлений з порушенням вимог цього Закону, складений не за встановленою формою або не містить даних, які обов'язково вносяться до них згідно з цим Законом;
- відсутність у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань відомостей про здобувача ліцензії (суб'єкта господарювання) або наявність відомостей про державну реєстрацію його припинення;
- наявність інформації про здійснення контролю за діяльністю суб'єкта господарювання у значенні, наведеному у статті 1 Закону України “Про захист економічної конкуренції”, резидентами держав, що здійснюють збройну агресію проти України, у значенні, наведеному у статті 1 Закону України “Про оборону України”.

Підставою для залишення заяви про отримання ліцензії без розгляду є подання заяви з порушенням строків, передбачених цим Законом.

Підставою для закриття провадження також є підписання заяви або хоча б одного з документів, що додаються до заяви про отримання ліцензії, особою, яка не має на це повноважень.

Водночас, згідно з частиною шостою статті 12 Закону про ліцензування **забороняється залишення заяви про отримання ліцензії без руху або без розгляду з підстав, не передбачених цією статтею.**

Абзацом першим частини першої статті 13 Закону про ліцензування визначено, що орган ліцензування після встановлення відсутності підстав для залишення заяви про отримання ліцензії без руху, без розгляду або закриття провадження розглядає її з метою **встановлення відсутності або наявності підстав для відмови у видачі ліцензії** шляхом аналізу підтвердних документів та одержання інформації з державних паперових та електронних інформаційних ресурсів.

Відповідно до частини третьої статті 13 Закону про ліцензування **підставою для прийняття рішення про відмову у видачі ліцензії за результатом розгляду заяви про отримання ліцензії є:**

- 1) встановлення невідповідності здобувача ліцензії ліцензійним умовам;
- 2) виявлення недостовірності даних у підтвердних документах, поданих здобувачем ліцензії;
- 3) наявність в органі ліцензування інформації про судові рішення щодо здобувача ліцензії, що забороняє йому провадити окремий вид господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, та набрало законної сили відповідно до статті 255 Кодексу адміністративного судочинства;
- 4) отримання органом ліцензування інформації про те, що керівник або засновник (засновники) здобувача ліцензії є керівником або засновником (засновниками) суб'єкта господарювання, стосовно якого (яких) протягом останнього року до дня подання заяви про отримання ліцензії органом ліцензування відповідної сфери прийнято рішення про припинення дії ліцензії з підстав, передбачених пунктами 2, 6 – 10 частини дванадцятої статті 16 цього Закону.

У разі встановлення під час розгляду заяви про отримання ліцензії **відсутності підстав для відмови у видачі ліцензії** орган ліцензування **приймає рішення про видачу ліцензії** (частина шоста статті 13 Закону про ліцензування).

Отже, Закон про ліцензування чітко визначає та розмежовує, серед іншого, підстави для видачі ліцензії, залишення заяви про отримання ліцензії без руху, без розгляду, закриття провадження, відмови у видачі ліцензії.

З огляду на викладене, наголошуємо на необхідності неухильного дотримання органами ліцензування вимог Закону про ліцензування, зокрема, в частині застосування підстав для видачі ліцензії, залишення заяви про отримання ліцензії без руху, без розгляду, закриття провадження, відмови у видачі ліцензії.

Зазначене просимо врахувати у подальшій роботі.

**Заступник Голови
Державної регуляторної служби України
Олексій МИХАЙЛОВ**